

kun at angaa Køb og Salg af Løsøre, se § 4 og det derved bemærkede, saaledes har man af lignende Grunde ment, at Bestemmelserne om Handelsagentur i hvert Fald burde indskrænkes paa tilsvarende Maade. Og man har ment end ikke at kunne blive staaende ved den antydede Begrænsning, hvorved f. Eks. udelukkes Forsikringsagentur og Udvandringsagentur, men har yderligere indskrænket Bestemmelserne om Handelsagentur til kun at gælde Salgsagentur. Indkøbsagentur spiller kun en forholdsvis ringe Rolle ved Siden af Salgsagentur, og adskillige af de Regler, der bør gælde for Salgsagentur, passe ikke eller kun tildels for Indkøbsagentur.

Endelig har § 65 som Genstand for Virksomheden kun nævnt Varer, ikke, som § 4, tillige Værdipapirer og andet Løsøre. At „andet Løsøre“ ikke er nævnt, følger af, at Bestemmelserne kun angaa Handelsagentur. Værdipapirer ere ikke nævnte, fordi Omsætning af disse, forsaavidt Mellemmænd benyttes, ikke sker ved Agenter, men næsten altid gennem Kommissionærer.

I Paragrafens Slutning er det derhos bestemt, at vedkommende (Agenten) skal have eget Kontor for sin Forretningsvirksomhed eller andet eget Lokale, hvortil Meddelelser angaaende Forretningen kunne sendes. Ved denne Tilføjelse udelukkes Anvendelsen af Bestemmelserne i tredje Kapitel paa Handelsrejsende og paa Personer med den i § 93 angivne Virksomhed. Selv om saadanne ikke staa i Tjenesteforhold til den, som de arbejde for, men udøve deres Virksomhed som selvstændige Forretningsdrivende, falde de ind under Bestemmelserne i fjerde Kapitel. Lokalet behøver ikke at være et fra den paagældendes private Bopæl adskilt Kontorlokale. Det kan end ikke være nødvendigt, at Agenten er eneraadig over Lokalet; et Kontor, hvor han har en Ansættelse, der ikke vedrører hans Agenturvirksomhed, vil kunne fyldestgøre den opstillede Fordring. Hvad det kommer an paa, og hvad man ved Affattelsen har søgt at udtrykke, er, at Agentens Virksomhed er knyttet til et Lokale, hvori dens væsentlige Bestanddel foregaar. Naturligvis kan

Agenturvirksomheden meget vel nødvendig gøre, at Agenten foretager Rejser, men det er ikke hans Hovedopgave at udøve sin Virksomhed paa Rejser eller ved Besøg hos Kunder. Naar det norske Udkast mangler Alternativet, „eller andet eget Lokale, hvortil Meddelelser angaaende Forretningen kunne sendes“, skyldes det blot, at Udtrykket „eget Kontor“ efter norsk Sprogbrug menes at omfatte det nævnte Alternativ.

§ 66.

Ligesom § 7 paalægger Kommissionæren at varetage Kommittentens Interesser, paalægger § 66 Agenten ved Udførelsen af sit Hverv at varetage Agenturgiverens Interesser. Ved denne Hovedregel nærmere Udførelse er Paragrafen affattet i nær Overensstemmelse med § 7, men Forholdenes Forskellighed have dog paa flere Punkter medført Afvigelser i Affattelsen. Der er saaledes ikke, som foreskrevet i § 7 med Hensyn til Kommissionæren, i § 66 optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at Agenten skal følge Agenturgiverens Forskrifter. En saadan Bestemmelse vilde navnlig ikke passe, naar Agentens Virksomhed, saaledes som det regelmæssigt er Tilfældet, kun gaar ud paa Optagelse af Ordre og altsaa ikke bestaar i Afslutning af bindende Aftaler, saaledes som det er Tilfældet med Kommissionæren. Og Agenten er i det hele friere stillet i sit Forhold til Agenturgiveren end Kommissionæren overfor Kommittenten. Derimod paalægges det, ligesom det i § 7 er paalagt Kommissionæren, i § 66 Agenten at give Underretning om Forhold, som ere af Betydning for Hvervet. Endnu stærkere end i Kommissionsforholdet vil Hvervgiverens Interesse i Agenturforholdet kræve, at han fra Agenten faar Oplysning f. Eks. om eventuelle Køberes Solvens; ordentligvis skal jo Agenturgiveren slutte Aftalen, som han selv hæfter for. At der paa den anden Side ikke i § 66 findes udtrykkeligt udtalt noget om Pligt for Agenten til at aflægge Regnskab og afgive, hvad der tilkommer Agenturgiveren, følger af, at Agenten normalt ikke oppebærer Betaling for Agenturgiveren. Om nogen til Bestemmelsen i